

Az előfizetés ára:

egész évr . . . . . 8 frt
fél évre . . . . . 4 frt.
negyed évre . . . . . 2 frt.
Körjegyzőknek és néptanítóknak:
egész évre 6 frt., fél évre 3 frt.
Előfizethetni a kiadóhivatalban,
Valentin Károly könyvkereskedésében,
Traub B. és társánál
Böhm M. könyvkötőnél.

PÉCS

Politikai és vegyes tartalmu lap.

A hirdetések ára:

Négy hasábos petitsor
1-szer . . . . . 6 kr.
2-szer . . . . . 5 kr.
3-szor . . . . . 4 kr.
Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr.
Nyitlertben egy sor . . . 10 kr.
Hirdetéseket elfogad: a kiadóhivatal és Janovszki Király-utczában lévő hirdetések felvételi irodája.

Megjelen hetenkint kétszer:
szerdán és szombaton.

Szerkesztőség: Király-utca 20. sz.
Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz, a posta mellett.

Egyes szám 10 kr.
Kapható a kiadóhivatalban, Valentin Károly könyvkereskedésében, Traub B. és társánál, Böhm M. könyvkötőnél Király-utca

Az érdekek politikája.

Egy idő óta a politika essentiáját a specialis érdekek hangsúlyozása képezi.

A protestantizmus, a katolicizmus, az iparos- és földmivelői osztály, az ügyvédi, a hivatalnoki kar érdekei tolnak előtérbe és a fontosságnak oly mérvével vétetnek körül, mintha a magyar államot ezen partialis érdekek egyenkint véve képeznék.

Meg áll a gondolkodó embernek az esze, hogy lehet a modern államban a particularizmusnak ezen álláspontjára helyezkedni.

Ha az ember a „Pesti Napló“-t figyelemmel kíséri, észre veszi, hogy annak leleményessége mindennap fejszínre kapar egy érdeket, melyet dédelgetni szükségesnek talál és melyet a kormánynyal szemben — ismert önzetlen célokból — pártfogásába vesz, úgy tüntetvén azt fel, mint a melyet a Tisza kormány kilencz évi fenállása óta állítólag elhanyagolt.

Legújabbban az ügyvédi és a hivatalnoki kar, ezen szerencsétlen két érdekosztály, melyeken a „Pesti N.“ megkönyörül; természetesen a bő szakvakban nyújtott könyörületet azzal végezvén, hogy az ügyvédi és hivatal-

noki kar a Tisza kormánytól mitsem várhat, forduljon el tőle és szavazzon a „Pesti Napló“-pártra.

De azt, a mi ilyen kérdéseknél a legfőbb, miként kellene a bajokon segíteni — a „Pesti Napló“ sem mondja meg.

A mi az ügyvédi kar panaszát illeti, tagadhatatlan, hogy ezek között sok van olyan, a mely méltó a meghallgatásra; és kétségtelen, hogy az ügyvédi kar helyzete ez idő szerint általában véve nem mondható kedvezőnek. De az ügyvédi kar, mint a magyar középosztály intelligenciájának egyik főfaktora, nem látja be, hogy más, hozzá hasonló osztályok szintén hasonló helyzetben vannak?

És nem kellene annak folytán ennek a művelt karnak annak a tudatára jutnia, hogy 17 év óta szabadon mozgó államnak lehetetlen volt a fejlődésnek oly harmoniáját elérnie, melyben minden érdekosztály igényeinek kielégítését lelhetné. Az állami élet kezdeten vagyunk, az állami életnek még csak elemeit gyűjtjük, szaporítjuk, hogy lehet most már az élet érett gyümölcseit kívánni.

Iparunk, kereskedelmünk, földmívelésünk, forgalmunk és általában a gazdasági életünk csak most kezd

lábra kapni, hogy lehet ily körülmények között az ügyvédi kar virágzó foglalkozásáról szólni.

Különösen, ha tekintetbe vesszük, hogy az ügyvédség szabad gyakorlásának — szerintünk is helytelen elve mellett — az ügyvédek száma oly mérvben nőtt, mely a maga nemében páratlan.

Sokan állítják, hogy az ügyvédség gyakorlatának a zúgírászat árt legtöbbet. Ez igaz, de a zúgírászat ellen különben meg van a kellő törvény, csak szigoruan effectuálni kell azt. És erre közreműködni első sorban az ügyvédi kamarák volnának hivatva.

Egy szóval az ügyvédi karól elvárjuk, hogy első sorban a közérdeket veszi tekintetbe és csak ezen belül igyekezék speciális érdekeinek érvényesítésére. Nem pedig megfordítva, mint a hogy a „Pesti Napló“ tanítja.

A mi az állami hivatalnoki karot illeti, arra nézve elismerjük, hogy annak alsó osztályaiban az anyagi helyzet javítása szinte elkerülhetetlen. — Mert mostani időben 7—8—900 frtból családos embernek megélni majdnem lehetetlenség. De nem szabad itt sem illúsiókat táplálni, Mert a tetemes javítás óriási új megterhelte-

A „Pécs“ tárczája.

A Magyarokhoz.

Halljátok Magyarok feeskék csevegését?
Látjátok a tarka lepkék lebegését?
Fecske, lepke mind azt adják tudtokra:
Tavas van, nyílik a kertek fája, bokra.

De a ti szívetek, mintha még tél volna,
Rá fagyosjégkéreg merően szorulna,
Nem akar megnyílni, se fel nem engedni.
Engesztelő szónak nem akar engedni.

Hejh! Mert fogva tartja haragos gyűlölet!
Melyet a kajánság naponkint nevelget.
Hejh! Mert fogva tartja sötét elvakultság,
Melybe belevittek bennünket az ultrák!

Más nemzet fiai kézbe kezdet fognak,
Győzelmes csatákra sorba sorakoznak,
Mi meg szerte hazunk, a hány annyi felé,
Elleuségeinknek kedve telik belé!

Más nemzet fiai megbecsülik egymást,
Ha mi szégyen esik, hallgatva titkolják.
Mi pedig kiállunk utca közepére.
Hirdetve, hogy vagyunk világ szennyére!

Más nemzet fiai azt, ki értők munkál,
Százszerszer jobban szeretik magunkál,
Mi meg, mintha volnánk haladatlan ebek,
Mérgek harapással ütünk rajta sebet!

Más nemzet fiai tesznek a hazáért,
Mi meg csak azt hajtuk: „tegyen a ki ráér!“
S borus kancsó mellett nagyokat kiálltunk.
„Pusztulunk! Oda van ősi szabadságunk!

Én szerelmes vérem, derék magyar nemzet
Ha te ugy folytatod, a hogyan megkezdted,
Ha egymást gyűlöljük, ha egymást megve tjük
És ellenséginket megnőni engedjük —

Ha józan okosság, ha tisztas becsület
Nem vezetik féken szívünket, eszünket,
Mit eddig áldozánk, az mind a porba hull!
Százados nagy célunk sohasem valósn!

(Fenek) Csörgő Sipka.

Hogyan lett Károly bácsi rektor.

(Kép a multból.)

Kisső furcsa történet ez. Manapság azt hinné az ember, hogy meg sem történt pedig biz ugy volt az szóról szóra, betűről betűre.

Károly bácsit papnak szánták, de azért ő mégis rektor lett.

Egyetlen fia volt apjának, Hevesy András uramnak, a ki becsületes csizmadiamester volt V . . . megye egyik kis városában, s már előre örült, hogy majd ha az ő kedves

fia pap lesz, milyen nagy emberré lesz akkor ő. Lám testvérbátyja, a Mihály, milyen nagyra van vele, hogy az ő Dani fia pap, kit még a biró is megsüvegel. Nem lehet oly fontos ügye-baja, hogy bele ne szóné; mikor a munkaadóknak a bőr jóságát dicseri is, azzal erősíti állítását: „a fiamnak is ebből készítettem.“

Majd én is leszek még olyan ember, mint te, ha megszegénykedem is — mondogatja András mester Mihály bátyjának.

Épen tizenegyet esztendő volt Károlyka, mikor a p . . . i kollegiumból öt szekundával baza érkezett, csak ötlet, mert a második osztályt — dicsekvés nélkül mondvá — két esztendő alatt végezte, de azért András gazda nem csüggedett. — Majd csak elvégzi — gondolá — ha lassacskán is a tizenkét osztályt.

Egészen másként gondolkodott Károly. Ő már nagyon unta a hagyományos szavakat, meg az is boszantotta, hogy osztálytársai között ő volt a legnagyobb s mégis leghátulsó. El is határozta magában, hogy biz ő többé nem megy vissza a kollegiumba, azok közé a csiri-biri gyermeközök közé, lesz más akármí, de tanuló nem; megél már ő a tudományával.

Persze az öreg erről mit sem akart tudni, nem akarta kecsesgató kilátásait ily ballépéssel tönkre tenni. Hogy tehát az öreg is jó reménységben maradjon, ő is célját

tésbe kerülne, pedig épen azok, kik mint kortes politikából a hivatalnok sorsa felett jeremiádokat sarnak — lehangosabbak az adó óriási terének hangsúlyozásában. És így ezt is csak feltételesen lehet most elfogadni, a mennyiben ugyanis az ország finansialis helyzete megengedi.

Magyarországon most még mindenki takarékosan élni tartozik, mert az állam consolidálása áldozatokat kíván. Oly rosszul azonban semmiesetre sem állunk, hogy bármely osztály állapota felett kétségbe esnünk kellene. Általános jóléti helyzetünk kiállja a versenyt bármely külföldi állammal.

Ha egyesek tönkre mennek, ez individualis okoknak a következménye s azt soha semmiféle viszonyok között megakadályozni nem lehet.

Egyébként pedig az általános fejlődés haladtával az egyesek helyzete is javulni fog. És ezt leginkább úgy fogjuk elérni, ha elhatározásainkban a közérdeket soha sem tévesztjük szem elől.

A pécs-baranyai szőlősgazdák figyelmébe. *)

A világkereskedelemre szánt boroktól egyáltalán mint főfeltétel azon tulajdonság kívánatik meg, hogy azok az egyes vidékek mindenkor egyenlő jelleggel s évről évre legalább is hasonló minőséggel bírjanak. Hogy ez elérjék, fősluy fektetendő arra, hogy minden borvidéken csak néhány s oly szőlőfajok kiválasztására és nagyban művelésére szorítkozzanak a termelők, a melyek azon borvidék korának jellegét s hasonló minőségét a kielégítő mennyiség mellett biztosan megadni képesek.

A világ összes borpiacjait Franciaország csak úgy volt képes megnyerni és meg is tartani, hogy évtizedek óta tapintatosan és discséretes körültekintéssel válogatta meg azon néhány szőlőfajt, a melyek minden egyes borvidéken a nagyban művelésre kiválóan alkal-

*) A földmiv ipar- és kereskedelmi m. kir. miniszterium "Közgazdasági Értesítő" című hiv. lapjából.

masak és ezek művelése mellett állhatatosan meg is maradt. Nem zárták el azonban ez által magukat a francia bortermelők a haladástól sem, mert lassankint egyes régi fajokat oly új fajokkal cseréltek fel, melyek boruk minőségének emelésére alkalmasaknak s valamely régi fajnál minden tekintetben előnyösebbnek mutatkoztak. Csakis innét lehet az, hogy a Médoc vagy a bordeauxi bor — természetesen feltételezve a racionális pinczekezelést — a világ bármely borpiacán is hasonló jelleggel és minőséggel bír. Hasonlót látunk Spanyolországban s Németországban, a Rajna mellékén, sőt még Olaszország oly borvidékén is, hol finomabb, kiváló jelleggel bír — és nem közönséges, olcsó borok előállítására képezi a bortermelők főszőlőjét.

E tekintetben hazánk, igen abnormalis ampelographiai viszonyokat tüntet fel. Ha mégis van egy két borvidéknek kivételesen a maga legjobbnak tartott borfaja; mégis a legtöbb borvidéken, még a kisebb termelő szőlőjében is egész gyűjteményét találjuk fel a legkülönbözőbb s gyakran a legrosszabb és az illető borvidék jellegének egyáltalán meg nem felelő szőlőfajoknak.

Oly borvidék, melyen egy-egy holdnyi szőlőterületen legalább is 10—15 szőlő-faj nem műveltetnék — egyáltalán alig létezik.

Nem kell hosszabban indokolnunk azt, hogy ennyi szőlőfaj mellett egyenlő jellegű s hasonló minőségű bort szünni lehetetlenség, miután hol az egyik, hol pedig e másik szőlőfaj termése gyakorol főbefolyást a bor minőségére és így az évről-évre változó lesz. E mellett igen meg van nehezítve a borok kiegyenlítése házasítás (coupage) útján is, mert ily heterogén anyaggal egy normális közép-anyagot előállítani még mesterkélés útján sem szokott sikerülni.

Vannak ezen kívül oly borvidékek is, hol az egyéni viszonyokhoz a termőföld fekvése és a talaj minőségéhez képest épen nem azon fajták választattak ki termelésre, a melyek oda czélszerűek és megfelelőek lennének.

Hazai bortermelőinket — mint Európa többi bortermelő államait is — a phylloxera végpusztulással fenyegeti s pár évtized alatt Magyarország borászati térképe, statisztikája, nagy változásokon fog keresztül menni, mert a míg egyrészt homokterületeinken, azok immunsajátsága miatt igen sok új szőlő fog telepített, addig másrészt jelesebb hegyeinken az eddigi szőlők csak gyérítéssel lesznek művelhetők, vagy pedig, a hol ez költségesnek fog bizonyulni, csakis amerikai ellenálló szőlőfajták művelése által fognak birtokosaink bortermeléssel foglalkozhatni.

A közvetlenül bortermelésre alkalmas amerikai szőlőfajok legnagyobb része oly közönséges bort szolgáltat, hogy jelesebb, típusos és már is hírnévre vergődött borainkat épen nem pótolhatják, s így kénytelenek lesznek a termelők ellenálló amerikai fajokat jelenlegi fajainkkal beoltani. A kormány segédkezést kívánván nyújtani a termelőknél, keszszéssel fog gondoskodni, hogy ily benemesített ellenálló gyökeres venyigék, valamint phylloxeramentes helyen termelt európai veszők is az állami intézetek és telepekről jutányosan beszerezhetők legyenek. Minhoz azonban annyi szőlőfaj oltása és iskolázása, a mennyi jelenleg az ország összes borvidékén műveltek, majdnem physikai lehetetlenség, de másrészt borjellegeink megállapítása, illetőleg azok fentartására nézve a legkevésbé kívánatos is, miért is már ezen okból is égető szükségé vált minden egyes vidéken a legjobb és legajánlatosabb szőlőfajok kiválasztása.

Hogy a most említett czél, egy a kecskeméti európai, valamint a több helyen felállított amerikai állami szőlőtelepek útján elérjék, az országos phylloxera-bizottság meghallgatása után azon intézkedés tételt, hogy az állami szőlőtelepekről fél árban kapjanak egy európai, mint oltott amerikai venyigéket és azon termelők, kik egyrészt oly fajokat kérnek, a melyek az alább következő jegyzékben az illető vidékre ajánlatnak, és kik másrészt az új szőlő telepítését eszközölni, vagyis a következő feltételek mellett kötelezik magukat eszközölni. Ugyanis, mint az már fentebb is említve volt, a vidéknek leginkább megfelelő szőlőfajok helyes megválasztása, a beültetendő talaj czélszerű előkészítése és forgatása (rigolozás), a fajok aulón táblákba való ültetése, czélszerű sor- és tőkétávolság által szem előtt tartva a franciák által ajánlott hármas kötés rendszerét; ott, hol szükséges, partfalazások, vízvezető és serpentin utak alkalmazása s végre ott, hol az lehetséges, ékevel való művelés által.

Hogy a bortermelő közönség minden borvidéken a művelésre legajánlatosabb fajokat nézve tájékozást szerezhessen, a vinczellérképezdek igazgatói s az országban működő szőlészeti és borászati vándortanító utasok legyenek, miszerint a működési területükhöz tartozó vidékeken legjobbnak és legajánlatosabbnak tartott szőlőfajok névjegyzékét véleményük kíséretében terjesztsek fel.

Az így beérkezett adatok egy szakbizottság által felülvizsgáltatván, azokból az alább következő fajok névjegyzéke állítatott össze. Ezen jegyzékben minden vidékre nézve egy a fehér, mint a vörös bortermelésre is 3—5

érje, kieszelte Károly, hogy ő bizony megszökik, nagy a világ, majd csak elfér benne valahol. S úgy tett, a mint kigondolta.

Néhány nappal az iskolai év előtt szépen összedezte s bepakolta ruhaneműit, az udjonat új egy pár csizmával s az édes anyai gyöngéd kezek által süttöt elemőzsívával együtt, s miután az öregeket jó ügyeztetéről s szorgalmáról biztosította, alkonyatkor bucsut mondott a kapufélának, nyakába vevé a világot s ment napnyugat felé.

Pár hónapig ismerősök látogatásával foglalkozott, de midőn az anyagiakban megfogytokzni kezdett, szerzett tudományának tért keresve, először is egy vándor Thalia-csapatához szegődött.

— Hm! — gondola magában, mikor estéknél a kordinát huzogatta — mégis csak pár leszek én, ha mindjárt Thalia papja is, itt legalább nemcsak pap, hanem még király is lehetek.

De bizony nem sokáig örülhetett a discsőségnek, hamar megunta a kopolalást, pár hét múlva elbocsátá magától a társaságot s ment tovább.

Letta azután bognár, lakatos, asztalos, bádogos, kárpitos és még a jó ég tudja mi minden, szeme előtt tartván a biblia eme szavait: — „mindeneket megpróbáltatok és a mi jó azt megtartástok.” — Neki természetesen egyik sem volt jó. De azért nem

ment haza. sőt kerülté még a vármegyét is, nehogy valamikép uraatyja szeme elé kerüljön. Tudta, hogy serkedező hajusza sem gátná apját, hogy a lábszijjal némi-nemű érintkezése ne hozza elveszett, de megkerült fiát.

Mikor már úgyszólván minden mesterséget megpróbált ismét a biblia szavait vette elő: — „a mi volt, ugyan az, a mi ennek utánja is leszen.” — Mért ne lehetne ő is az, a mi volt?

— Ugy van, az leszek a mi voltam, de nem ám diák; ah! attól isten mentes, színes! igen, az leszek.

Nem sokáig kellett várnia a kedvező alkalomra. Megtalálta valahol Bérzi Aurél társulatát, kinek már évek előtt is rendes sóprógetője s kordinahuzója volt.

Az igazgató ur nem akarta ugyan viszszafogadni a hitlen tagot, de Károly olyan szépen kérte, hogy végre is engednie kellett. Szerződötté tehát Károlyt újra, úgy azonban, hogy ott kell kezdenie, a hol elhagyta.

— Jól van! Ugy is jó lesz — mondá Károly — most már czélnál vagyok. Ezt a pályát nem hagyom el soha, isten tudja, még mire nem vihetem . . .

* * *

Az idő haladt. A napokból hetek s hónapok lettek, de Károly még mindig nem

léphetett a „deszkára,” pedig ez volt vágyainak netovábbja.

Végre eljött a várva-várt idő. Tóth Kálmán „Dobó Katicza” című udjonat-új vigjátékának előadására készültek. Ebben sok asszony-személyre lévén szükség, Károlynak Gyalusné szerepét osztá az igazgató ur.

Károly boldog volt. Az előadást megelőző napon folyton tanult és — ivott. Hogy ne ivott volna, mikor ő ma először lép a közönség elé; nagy dolog ez, szükség van ilyenkor a szíverősítőre, s hozzá még el is fog esni, mint hósnó, — no, ez aztán nagy-szerű lesz.

Alkonyatkor egybegyült a társulat s elkezdték a kulisszák mögött öltözni.

Károlynak a fejébe nyomtak egy báriosnyecalmát, a mi természetes göndör hajához oly jól illett, hogy még az igazgatóné is azt mondta neki: — „Ejnye! de szép leány lenne magából, hallja!” Azután jött egy huszárdalmány, melynek az elejét cipóval szépen kibélelték, hogy annál nőieseb kinézése legyen; piros szoknyája alól kíváncsian kandikált elő a sárga csizmába erőszakolt láb. Kissé ugyan hátrányos lenne nagyon is természetes volta miatt, ha azt a közönség látná, de nem fogja látni, mert őt áll a bástyán s csak térdig láthatja a tiszt. közönség.

Mikor így szépen felkészült, még egyszer kiszaladt, hogy egy egy végő meszlyékét

jobb faj soroltatott fel s a fajok kiválasztásánál kiváló tekintet volt úgy a qualitativ, mint a quantitativ legjobb termést adó fajokra.

A főszűri a jelesebb borvidékeknél arra lett fektetve, hogy a bor jellegét kölcsönző hazai fajok első sorban ajánltassanak s csak ott lettek külföldi importált fajok ajánlatba hozva, hol az illető vidék bora még határozott jelleggel nem bír, vagy a hol, főleg vörösbortvidékeinken, a kellő szín s tartalom elérésére, helyesebben ennek biztosítása, a különböző s kedvezőtlen őszi időjárás viszonyok folytán szükségessé vált.

Ezen fajjegyzék használatánál még a következő fontos észrevételek vendékö figyelembe.

Miután a „Sárféher“, „Bálint“, „Füger“, „Gohér“ és „Vörös dinka“ szőlőfajok, mint az minden szőlőbirtokos előtt eléggé ismeretes, tiszta fajtáblákba írtetve, virágzásokor rugnak; ezek csakis vegyesen, vagyis valamely más fajjal keverve ültetendők.

Ily, a fentebb említett fajokkal együttes ültetésre alkalmas fajok a jegyzékben mindenkinél megnevezvék. A „Rakszőlő“, „Furmint“ és „Kadarká“-val együtt tapasztalás szerint e fajták virágzása tökéletesen jól folyik be.

A „Cabenet“, „Sauvignon“, „Rajnai Rizling“, „Tramini“, „Merlot“, „Veltelini“ és „Sylvani“ jobb, erőteljesebb talajt s hosszú művelésmódot igényelnek.

Az „Ezerjő“ hűvösebb éghajlat alatt s rozszabb fekvésben is igen jó bort s bő termést ad, de később érő fajok közé írtetve, nem ajánlható, s mennyiben a későn érő fajok érési idejéig elrohad, e faj tehát mindenkor vagy tisztán ültetendő, vagy gohéri keverve, melylyel egyszerre érik, s melynek virágzása is kedvező befolyással van reá.

Az „Oporto“ korai érése s színes bora miatt igen ajánlható bőtermő fekete faj; de külön táblákba ültetendő, s nem szabad tuléni engedni, mert ez esetben savtartalma igen csekély leend és bora a keseredés betegségére hajlat. Egyáltalán azt tisztán magában borrá készíteni nem tanácsos, hanem mindig később érő fajok boraival kell, még pedig az első fejtés előtt összekeverni.

Muskatályborok készítésére rendszerint a sárga muskatályt (Luscet-Lunel) szokták termelni, és ez lazább vagy középkötsőségű s erőteljes talajon helyén is van. Ott azonban, hol a talaj igen kötött, a sárga muskatály rothadni szokott, és így ilyen talajon sokkal ajánlatosabb a „féher alexandriai“ hosszukás szemű muskatály művelése, mely rozszabb talajjal is beéri, jól terem, nem rot-

had s igen zamatos. — A muskatályok egyáltalában hosszabba metszhetők — ellenkezőleg keveset teremnek.

A „mészes-féher“ valamint a „semendriai féher“ szőlőfajok nyálkás, husos bogyóknál fogva (ez utóbbi tartosságánál fogva is) asztali (csemege-) s kiviteli célra inkább levén alkalmas, mint bortermelésre, a borfajok közül mellőztettek.

Csemege- s kiviteli szőlőül egyáltalán ajánlhatók minden vidékre a következő fajok: I. Korai használatra.

Madelaine, Augevine, Madelaine-Royal, Précoce de Malingre, Chasselas blanc Croquant, Chasselas rouge és Ch. rouge-royal, Passa Tutti, Augustana és Margita. Ezen fajok a Précoce kivételével mind hosszabba művelendők.

II. Középidői használatra:

Chasselas Napoleon, Golden Champion, Duc of Buccleuch, Muscat d'Alexandrie blanc, genuai zamatos, Muscat Frontignan, mézes féher.

III. Téli eltevésre és késői kivitelle:

Semendriai féher, vörös dinka, malaga kék, damaskusi sárga, smyrnai muskatály, halhólyag; féher, piros és kék kecskecesű.

A Villány-Pécs vidékére ajánlt borfajok: Sárféher, Füger, Olasz-Rizling, Fehér-Gohér (Bajnár), Sauvignon, Semillon, Kadarka, Nagy-Burgundi, Oporto, Szt.-Lőrincz, Malbec, Carbenet, Merlot, Verdout; e három utolsó faj kisérlettelre ajánlatik.

Emlékirat

a m. kir. Igazságügyminiszter ur által az 1874. XXXV. t. cz. módosítására az országgyűléshez beterjesztett törvényjavaslat fölött.

(Folytatás.)

Mindazoknak tehát, kik a viszonyok akár előleges, akár a bíróság közbejöttének igénybevételével, utólagos rendezésével és rendbehozatalával hivatásszerűen foglalkoznak még az nem elég, hogy annak idején az előírt módon nyert chez való képességüket kimutassák és okmányokkal igazolják, hanem épen a jogéletben számukra kijelölt kizárólagos hivatásuknál fogva szükséges, sőt meg is kívántatik tőlük, hogy a jogfejlődés e haladását s a judicaturának ezzel lépést tartó tőrfoglalását folytonos és éber figyelemmel kísérik. Erre pedig a minden kétséget kizáró tapasztalás szerint, az erre szentelt életnek minden egyebet kizáró főtevékenysége kívántatik meg. Ezt a kellő készütség nélkül és

csak mint mellékfoglalkozást üzni nem egyéb, mint a polgárok legszentebb érdekeivel való kockajáték.

A mi pedig a rozszakaratóból származó érdeksértéseket illeti, ezek correcturájára s megtorlására a szükséges intézkedések a törvény által előírván lévén, ezeknek pártatlanossággal s kellő szigorral való végrehajtása szükséges.

A fennebb említett kellékek pedig csupán és egyedül a közjegyzői ügyvédi karban vannak meg, s a mondott célokra csak ezektől is követhetnek; s a megtorló rendszabályok az őket illető törvényekbe fel is vétettek.

E két kar tanulta a törvényt oly czélból, hogy tudománya- s folytonosan azzal való foglalkozásával a felek érdekeit a jogi téren képviselje, védelmezze s jogügyeikben mint illetékes tanácsadó őket istápolja. Tajgai képvisítésüket az előírt vizgák letételével megszerezték s hogy hivatásuknak lelkiismeretesen meg is felelnek, az előírt esküvel fogadták; és ha a fegyelmi rendszabályok szigoruan és nem az illető hibás vagy rozsz akaratu, hanem a károsult, vagy károsítani czélzólt felek tekintetében lelkiismeretesen kezelteknek, ez mind összevéve emberileg lehető s így megnyugtató biztosítékot nyújt arra, hogy az illetők hivatásukat pontosan s a felek érdekében fogják teljesíteni.

A hivatlanoktól e tekintetben az állam mitsem követelhet, hibájuk ellen correctivuma nincs, s így minden ezek által elkövetett hiba vagy bűnös cselekmény az államhatalomra háramlik, mert betolakodásukat megengedte, vagy minősíthetetlen közönnnyel elnézte.

Mindzekből szoros logikai kényszerűséggel foly, hogy a telekkönyvi bejegyzések alapját képező okiratokat csakis a közjegyzők és ügyvédek készíthetik, azon természetes corollariummal, hogy az ügyvéd által készített okirat ezáltal is nem miut tanu, de ügyvédi minőségben ellenjegyeztesék.

Ha mégis akármilyen oknál fogva a felek ez okirataikat nem közjegyző vagy ügyvéd közbejöttével készítik, ez esetben a 20. § indokainál s az általunk fennebb előadottnál fogva az aláírások közjegyzői hitelesítését okvetlenül szükségesnek tartjuk.

Miért is a 20. §. következő szövegezésé volna megállapítandó:

„20. §. Telekkönyvi jogok szerzésének, megváltoztatásának vagy megszüntetésének telekkönyvi bejegyzése s egyáltalán minden telekkönyvi feljegyzés a telekkönyvi hatóság által magánokirat alapján csak az esetben rendelhető el, ha e magánokirat közjegyző

beöntön, a mi aztán annyira előkészíté szerepére, hogy alig fért meg dobogó szíve cipővel bélelt dolmányá alatt. Nem győzte várni a hét órát. — Milyen hosszú most az idő — gondolá magában — mily soká láthatja őt a közönség, pedig tudja, bizonyosan tudja, hogy a közönség el lesz ragadtatva az ő megjelenése által.

Csöngetnek! Mindenki elfoglalja helyét hogy onnan, a mint következik, szép sorban előléphessenek. Károly szerepe mindössze ennyi volt: „Megálj! Ki vagy?!“ — de be is tanulta úgy, hogy akár Egerben is elmerne volna mondani.

A függöny fölemelkedik, s még mielőtt észrevették s megállótallhatk volna, Károly kilépett a színpadra s dicsőségtől és börtől sugárzó arczzal megállott a közönség előtt. Az igazgatóné elkezte szölongatni: „Hevesy úr! kérem az istenért, jöjjön vissza! mit csinál?!“ — Károly affektáló hangon visszazöngött: „Ne csiholj ott hé! mi közöd én hozám? Én ma megfogok halni, igen! meghalok a hazáért! ne okoskodjék hát a dolgomba semmiféle szedett asszonyi népség!“ Erre aztán a közönség szünni nem akaró tapsviharban püsszegésben és öljenzésben tört ki.

— No lám! Tudtam én, hogy ha egyszer föllepek, akkor lesz még csak a tetszés, lám, hogy megtapsolnak, pedig nem is szólattam. Motyogott még valamit, de már akkor

vezették kifelé, mit ő épenséggel nem akart, ki is szakítá a rendező kezeiből s folyton a közönség derült hangulatára utalt és az irigység, mely erőnek erejével elviszi az ötöt jogosan megillető koszoruk elöl.

A vendéglőben a hol a színpad felállitva volt, minden hely el vala foglalva, nem találnak hamarosan helyet, hova az elemében levő művészt biztonságba helyezhették volna, hogy a jelenet mégis újból ne ismétlődjék, bevitték Károlytát azon helyre, hol a megváltó is született, ott szépen beledisputálták a jászolba, aztán rázárták az ajtót.

December 16-dika volt a végzetes nap, közel a megváltó születésének évfordulójához, így elmékedett tehát Károly: Én edes megváltóm, te is a jászolban születél, mért ne lehetnék hát én is itt csendesen? te megszabadítád a világot az örök haláltól, én meg fogom szabadítani a vakságtól, mert a művészetet eddig nem látott fényben mutatom be nekik.“ — De hogy is lehet emberben ennyi irigység, ennyi önzés?! Megirigyelték tölem a tapsot; a mit ők oly ritkán érdemelnek meg, azt én a legelső fellépésemmel megnyertem, de meg is dukált.“ Így elmékedék a jambor, míg végre elnyomá az álam.

Álmódott dicsőségről, fényes névről, babékoszoruról s látta magát, mint világhírű művészt.

De a milyen boldog volt álmában, oly boldogtalan lett fölébredése után.

Az igazgató ur elbocsátotta, talpára kötven az uti laput, mehetne már, csak tudna hová.

Végre sok fejtörés után eszébe jutott a gyermekkorában annyiszor emlegetni hallott Dani bácsi és elindult bánatával azon álló helyéből egyenesen V.-falvára.

Több napi fárasztó gyaloglás után elázva, fáza és kiéhezve végre megérkezett a képzelt Eldorádóba: Dani bácsihoz.

Nagyon ideje volt, hogy czélhoz érjen, mert a sárga nankinnadrág, hasonló kabát és az immár talpat nélkülözö cipők, nagyon megunták az utazást, s az idő sem hozzájuk való volt.

Dani bácsi épen neve neve napját tartá. Károly tehát úgy vélé, hogy egészen jókor érkezett. Hogy a bácsi mit gondolt, vagy mily véleményben volt kedves öcsését illetőleg, az ő rá nem tartozott, elég az, hogy megérkezett és ki nem lehet utasítani, be kell vezetni a társaságba, mert úgy kívánja a ház becsülete. De hogyan? ilyen öltözetben? ez még sem lehet.

Előkeresték s felhánták tehát a tiszteltes káplány ur és a Gyula gyerek garde-robeját, a honnan aztán került, ha nem épen reá szabott is, de tisztességes ruha, mi hogy annál diszesebb legyen, a Hestör nyanya me-

vagy gyakorló ügyvéd közbejárásával készült s a közjegyző vagy ügyvéd által e minőségében ellenjegyezve, egyébb magánokiratok alapján csak akkor, ha ezen a felek névalírásainak, keresztnevésainak, vagy közjegyzőinek valódsága közjegyzőleg bizonyítva van.”

A 23. §. azon intézkedése, hogy a gyámhatóságok által a hagyatékok tárgyalása rendszerint közjegyzőkre bízandó, az eddig szerzett tapasztalataink szerint csak kényelmes kibúvó, melyen az árvaszékek némelyike kapva-kap, hogy a közjegyzőket a közigazgatási tisztviselők előnyére mellőzze. Hisz eddig sem panaszkodhattunk a kormány jóakarására; a belügyminisztérium kiadta azon rendeletet, hogy az ezer forintot meghaladó hagyatékok a közjegyzőknek adassanak ki, s mégis van árvaszék, mely a mult esztendőben egy közjegyzőnek alig adott egy vagy két hagyatékot, miből az látszik, hogy a minisztérium határozott rendelete sem vétett figyelembe; ha pedig magában a törvényben nyitnátik ily kibúvó, előre is bizton merjük állítani, hogy ez a legnagyobb mérvben fog használatni.

Ami pedig az indoklást illeti, ettől sem várunk kedvezőbb eredményt, mert ismét tapasztalásból mondhatjuk, hogy midőn egy másik árvaszék által a 10,000 forinton túl menő hagyatékok nagyobb része a helybeli közjegyzőtől elvonatott s az árvaszéki ülnök által tárgyalatott s az elnök az e miatt hozzá intézett barátságos interpellációra azon választ adta, hogy vagy az örökösök, vagy a végrendeleti végrehajtó az oknál fogva kívánták a hagyatékoknak az árvaszéki ülnök által eszközözendő tárgyalását, hogy e tárgyalások kevesebbe kerüljenek. Ez ugyan indokolás volt, de azt látjuk, hogy ez indoklások mindig a nagyobb értékű hagyatékoknál alkalmaztatnak, míg a 20 frton aluli hagyatékok, daczára annak, hogy ezeknél ez indokok inkább helyén lennének, kivétel nélkül a közjegyzőknek adatnak ki, kik aztán, hogy az örökség nagy százalékát el ne vonják, erkölcsileg kénytelenek a díjat elengedni, s így biztos a kilátás, hogy az értékes hagyatékok indokolva, a közigazgatási tisztviselőhöz, az értéktelenebbek pedig indokolás nélkül a közjegyzőhöz vándorolnak; miért is ama szót kihagyandónak vélnök.

A 25. §. mindazon előnyöket, melyekben a többi §. a közjegyzőket netán részesitené, egy csapással semmivé teszi.

Nem akarjuk a helyszínen való tárgyalásnak az indokokban említett czélszerűségét tüzetes boncolgatás alá venni, de még sem mellőzhetjük el annak fölemlítését, hogy en-

nek kimondása előtt jó lett volna a bíróságoktól azon hagyatékok számára kimutatását bekövetelni, melyek telemekönnyileg csak azért nem vitethettek keresztül s így visszautasítottak, mert a helyszínen nem voltak azon adatok megszerzhetőek, melyek teljes számban megszerzhetőek, melyek teljes befejezésükre szükségesek; s ha még azok számáról is a kellő információ megszerzetett volna, melyek épen a helyszínen való tárgyalás kötelezettsége s a díjtételek csekélyebb volta miatt maig is hátralekkelően nyugosznak, illetve még meg sem kezdték s időközben az azokat terhelő adósságok miatt elárvereztettek a nélkül, hogy az örökösöknek módjukban állott volna az öröklött vagyont rendezni. tehát hány ember jutott ezáltal ugyszólván koldusbotra, aligha fel nem mérültek volna e czélszerűség ellen némi kéteylek s e javaslat is más intézkedéseket tartalmazna.

Ezt fel kellett említenünk azért, nehogy ha valamiképp a javasolt díjtételek megváltoztatnának, melyekkel ez említettük s eléggé nem kárhözvethető állapot szorosán összefügg, ez a közjegyzők nyakába hártassák.

A javasolt díjtételek mellett pedig — s ezt őszinte megjegyzésből és távol minden önzéstől mondjuk ki — a hagyatékok tárgyalása, a nélkül, hogy ez állapotok meg ne örökítenének, lehetetlen.

E kamara hatáskörének területén szerzett tapasztalataink mutatják, hogy a hagyatékok 40%-a 200 frton alól van, 30%-a 200—500 frt, 30%-át teszik a nagyobb értékűek. Csak a városokban áll ez arány némileg kedvezőbbben, hol a 200 frtos hagyatékok az egész számnak mintegy 30—35%-át teszik.

A két első cathogoria a közjegyzőkre fog bizatni, az utolsóból csak elvétve fognak egyet-egyet látni, ezek indokolva a közigazgatási tisztviselőknak adatnak ki, s ez nem is lehet másként, hisz az árvaszéki tagok megválasztásában a közigazgatási tisztviselőknak van a legnagyobb szerepe.

De feltéve, hogy mind a közjegyzőknek adatnának ki, mit nyer e díjtételek mellett a közjegyző s mit nyernek a felek?

Ennek kimutatásában a gyakorlatra fognak támaszkodni, mellőzve a rendkívüli eseteket és viszonyokat, melyek az eredményeket sokkal rosszabb színben tüntethetnek fel.

A munka mennyiségét nem a hagyatékok kisebb vagy nagyobb értéke határozza meg, sőt gyakran a kisebb értékűek nagyobb fáradsággal járnak, mert ép ezeknél fordul elő leginkább, hogy a tulajdoni jogviszonyok ke-

vésbé vannak rendezve s mert az ezekre hivatott örökösök, a dolog természeténél fogva, legkevésbé hajlandók a rájuk esendő amny is csekély örökségből az egység létrejöhetése tekintetéből, bár csekély áldozatot is hozni; ily hagyatékok elintézése tehát aránytalanul sok időt vesz igénybe. Vannak esetek, pe dig nem is ritkák, hogy ezek tárgyalása napokon át folytattatik; arról, hogy egyesek e miatt hónapokig is elhúzódnak, nem is akarunk megemlékezni. Azon fáradságot és időmennyiséget, mely a birtok állapotnak a telemekönnyvi állapot gyakori különbözősége miatt vétetik igénybe, szintén nem hozzuk fel.

E munkákat a javaslat szerint a közjegyzőknek ingyen kellene teljesíteni.

Csekély lehet azon kamarák száma, melyek ez ingyenes munkát felajánlották; s ezek, a nélkül, hogy ismernők, a többiekétől eltérő, bizonyosan nagyon kedvező viszonyok- nak örvendenek. Ezek kerületében aligha tartozik egy közjegyző hatáskörébe 4—5 községnél több, ezek pedig rendszeren vagyonosok, a hol 200 frtos hagyatékok nagyon ritka lehet, s így ingyen könnyen elvégezhető, kivált ha a közjegyzőknek amny is 3—4 napot kell egyébb foglalkozásai miatt e községben tölteni. De a közjegyzők túlnyomó nagyobb része egészen más helyzetben van. A pécsi kamara területén például van közjegyző, kinek kerülete 100—130 községből áll, s a legátvobibak székhelyétől 50 klm.-nyire esnek, s így télen elég, ha egy nap alatt csak odáig is eljut, a kocsisér pedig 5—14 forint közt váltakozik; de azt hisszük, hogy az ország legnagyobb részében hasonlóak a körülmények, sőt némely helyeken még hátrányosabbak.

Eltelintve attól, hogy nem látunk joglapot, ha csak a sic volo t stb. nem akarjuk annak venni, melynél fogva az állam valakitől, kit semmi javadalomban nem részesít, s kinek, mint minden egyébb állampolgárnak, kényerkereseti alkalmat ad, s ezt is csak bizonyos határok között (1874. XXXV. t. cz. 3. §.) saját felügyelete alatt, ingyen munkát követelhesen; még pedig egyik főbb tevékenységi ágakban teljesítendő munkájának majdnem felét a nélkül, hogy a másik felét járó javadalmak által pótoltnák; eltekintve még attól is, hogy az állam csak 25 frton alóli hagyatékokról nem követelheti az illetéket, s nem tartja magát pótvala a nagyobb értékű hagyatékok után járó illetékek által, csupán az idő s kiadásainkra való tekintettel fogjuk kimutatásainkat megtenni.

(Folyt. köv.)

nyecske korából megmaradt főködtőjéről levette a pivos szalagot s olyan elegáns másliira kötö nyakán, hogy úgy nézett ki, mintha ő volna a Birinyi báró. Így lépett be tisztelendő nénikéje karjain a társaságba.

A mamák szemei örömtől ragyogtak a fiatal dendi láttára, nem is sejték, hogy az, ki most leányaik körül oly erősen veri a port egy senki, egy megszalasztott művész. — Ejh, de jó is, hogy az ilyesmii nines az ember homlokára írva.

* * *

Már egészen kitavasodott s Károly még mindig a bácsi vendége volt. Kezdték rá unni. Igaz, hogy a mennyire töle telt, igyekezett magát hasznossá tenni, mert kalamárist, skatulyát csinált annyit, hogy valamennyi komája s komaasszonya csak volt a bácsinak, mindeniknek jutott belőle; sőt a kis Tinikének, meg az esperes uram Margitkájának egy-egy egész templomot csinált czifra papirból, melyet nyolcz helyen lehetett szét-szedni s azokban czéznát, selymet, gyűszűt, pamutot és tőt lehetett tartani, vagy akár pirosítót és fehéritőt. Ezeknek mégis meg lett a hatása.

Akár mennyire unták is, csak még sem küldték el; hanem mikor a bácsi egyházmegyei gyűlésre készült, így szólította meg Károlyt:

— Fiú! tudsz-e énekelni? van e jó hangod?

— Nekem, bátyám? van hangom olyan, akár a bársáni bikáé.

— Hát a zsolnárokat tudod-e?

— Hogy tudom-e? Tudom bíz én űz, akár csak maga S. Dávid.

— No, jó. Majd valamelyik üres rektori állomásra beszerezlek. Beszéltem már az esperes urral is e felől. Míg én a gyűlésre járok, te addig itthon a bibliából és az imádságos könyvből olvasgass, hogy az is menjen valahogy.

Károly saját szerencséje érdekében szives készséggel engedelmesskedett, folytonosan olvasott, elannyra, hogy mikor a bácsi megjött, nem győzött eléggé csudálkozni, Károly már oly folyékonyan olvasott, akár egy mendikás diák.

— Jól van, öcsém! Van már hely is. A nagy-báncmi eklésbiába rendelt a nagytszít. egyházmegye. Holnap eljönnek érted, aztán emberül viseld magadat. A mi külsődöt illeti, elég jó. Ez a nagy orr — mondá jót kopantva rája — egészen tekintélyessé tesz.

— Köszönöm, kedves bátyám, ezerszer köszönöm e meg nem érdemelt szivességet.

— Jól van, jól. Csak aztán ember légy a gáton. Egyházi főnökeidet tisztelgetben tart-sad és megbecsüld.

Másnap eljött érte „Kurátram” egy hosz-

szu kocsin, hogy ha valami „ezenörökéje” volna az ifiurnak, az is fölférjen.

Következett aztán a beiktatás, a mi ez előtt 25—30 évvel igen nagy paradélmal járt B. megyében. Kellett ugyanis az új rektor-nak egy kadenciára kimenő rigmust csinálni s azt a legelső vasárnap a hívek előtt elmondani. Legtöbb eklésbiák azonban már ilyen rigmusa készen, a mely firól-fira maradt, csak az évszámot kellett benne megváltoztatni. Mikor ezt elmondá s egy pár zsolnárt elénekelt, fel volt avatva rektornak.

Nem kérdezték akkor: van e oklevele, melyik képezésben nyert képesítést; ily furcsaságokról még nem beszélt a krónika abban az időben, de annál több dicséret szólt a nép ajkán a szebbnél szebb rigmusokról s s beköszöntőkről. Károly bácsié rövidre vonva ilyen formán hangzott:

Mikor irának nyolczszáz és hatvankilenczben.

Harangok zúgtanak Nagy-Bánom községben.

Érdemes mesterjük akkoron meghala.

Kit nagy tisztességgel eltemettek vala.

S hogy üres ne légyen hátrahagyott széke,

Abba egy más, tanult, jámbor ember kéne,

Ki nyesegetné a gyenge csemetéket,

Fenyiténé vesszővel a sanda elméket.

H i r e k.

Uj nyugdíjazási szabályzati tervezet adott ki Pécs szab. kir. város hatósága szolgálatában álló tisztviselő, segéd- és kezelő személyzet, községi tanítók és tanítónők számára, kik a városi törvényhatóság szolgálatában legalább 12 évet megszakítás nélkül eltöltöttek és további szolgálatra képtelenekké váltak. Ezen szabályzat-tervezet értelmében öregség, betegség vagy egyéb testi és szellemi fogyatkozás miatt beállott szolgálatképtelenség esetében hivatalbóli nyugdíjaztatásnak van helye, ha az illető 3 hónapig szolgálatot nem tesz, és ezen körülményről a város polgármestere a bizottsági közgyűléshez jelentést tesz. A közgyűlés 5 tagból álló bizottságot küld ki, melynek ezen tagokon kívül hivatalbóli tagjai a városi tisztii főorvos és kerületi orvosok. Ezen kiküldött bizottság azután a bizottsági I-ső közgyűlésnek indokolt jelentést tesz, mely a közegészségügyi bizottság meghallgatása után a szolgálati képtelenség iránt határoz. Saját kérelem folytán nyugdíjaztatásra az tarthat igényt, ki az öregség, betegség vagy egyéb testi és szellemi fogyatkozások alapján kéri. Itt ezen eljárás követendő; a valamely tisztviselő a közválasztás alkalmával állomását elveszté, nyugdíjra, esetleg végkielégítésre csak akkor tarthat igényt, ha a választás előtt viselt állomásra való kijelölés iránt az erre kitűzött idő alatt folyamodott, illetőleg jelentkezett. Általában a szolgálatnak megszakítás nélkül folytonosnak kell lenni s kivételnek ritkán van helye. A bizottsági közgyűlésnek van joga, hogy nyugdíjazhasson. Az évi nyugdíj az utolsó szolgálati minőségben élvezett rendszeres évi fizetés alapján következő fokozatokban leendő megállapítandó: A ki a város szolgálatában számba veendő 12 évet eltöltött, évi fizetésének $\frac{1}{5}$ -ét; 12 évtől 18 évig $\frac{2}{5}$ -ét; 18 évtől 24 évig $\frac{3}{5}$ -ét; 24 évtől 30 évig $\frac{4}{5}$ -ét; 30 évtől 36 betöltött év után és ezen felül az egész fizetése lesz élte fogytáig — még azon esetben is, ha önkénylét lép ki a szolgálatból — évi rendszeres nyugdíjében megállapítandó. Állandó özvegyi nyugdíjra való jogosultságra azoknak özvegyei tarthatnak igényt, kik számára jelen rendelet kiadott és pedig a következő feltételek mellett: a) ha az elhunyt férj számitásba vehető teljes 12 évet töltött városi szolgálatban, vagy már nyugdíjazott állapotban halt el; b) ha az elhunyt annak teljes szolgálatát idejében, vagy még az előtt történt törvényes házasságot és erkölcsi jó

magaviseletet, úgy nemkülönben azon körülményt igazolják, hogy a férj elhunytakor attól törvényesen nem voltak elválva s férjhezmenetlökkor a férj 40-ik évét meg nem haladta. Az özvegyi nyugdíj meghatározása a férj által eltöltött 12 évi szolgálaton felüli időre való tekintet nélkül történik és pedig ha annak fizetése 1000 frtot meg nem haladt — egy harmadát nyeri állandó özvegyi nyugdíjképen, — ha azonban 1000 frtnál nagyobb volt, az özvegy évi nyugdíja, az 1000 frt egyharmadához, még férje fizetésének 1000 frton felüli többletétől — 10%-nak hozzászámításával lesz megállapítandó. Nyugdíjazott állapotban nősült egyének özvegyei és gyermekei semmiféle nyugdíj vagy egyéb járulék nem illeti. Ezen kívül az özvegy, az az őt illető nyugdíjban kívül minden törvényes s a város szolgálatában állott férj nevét viselő gyermekeire neveltetési pótlékot nyer. — Ezen neveltetési pótlék minden egyes gyermek után az özvegyi nyugdíj 10%-ban állapítatik meg. A neveltetési pótlék szabályszerűen a gyermek betöltött 18-ik éveig jár. Azon fiugyermekek részére azonban, kik iskolába járnak, ezen neveltetési pótlék élekoruk betöltött 24-ik éveig fizetetik; a leánygyermeknekél, kik 18-ik évök előtt férjhezmennek, a neveltetési pótlék férjhezmenetelük napjától kezdve megszűnik. Egészen születlen árva, egyenkint a fent kiszabott kor elérteig az özvegyi nyugdíj-járandóság 40%-át nyeri neveltetési pótlék fejében. Ha azonban a nyugdíjazott özvegy elhal, nyugdíja halála napjától számitva megszűnik; a hátramaradt árva neveltetési pótléka — a mennyiben ennek élvezetére még jogosítva lennének a születlen árva részére megállapított magasságban leendő megszabandó. Ha pedig az özvegy rsmét férjhez megy, nyugdíja a férjhezmenetel napjától kezdve megszűnik, azonban előbbi férje törvényes gyermekei után megállapított neveltetési pótlék a gyermekek javára a szabályszerű időig ez esetben is jár. Végkielégítésnek a 12 éven aluli szolgálat után van helye: s ekkor 3—6 évig terjedő szolgálat után az utolsó szolgálati minőségben élvezett egy évi rendszeres fizetés fele, hat éven felüli, de nem egészen 12 évet betöltött szolgálat után egy évi fizetés jár egyszer s mindenkorra végkielégítésképen. Ha pedig valaki a város szolgálatában egész három évet be nem töltött és ezen időn belül a szolgálatból vagy önkényes lemondás, vagy fegyelmi ítélet, vagy bármi más ok miatt távozik vagy eltávolítottik — sem végkielégítésre, sem pedig nyugdíjra igényt nem tarthat. Azon özvegyek, kiknek férjeik 12 egész évet a város szolgálatában el nem töltöttek és ennelfogva állandó özvegyi nyugdíjra igényt nem tarthatnak, ugyanezen módon és mérvben végkielégítést nyernek; gyermekeikre nézve azonban neveltetési pótlék nem járand. Azon özvegy, kinek férje városi szolgálatban 3 évet nem töltött egészen, sem végkielégítésre, sem pedig gyermekei számára neveltetési pótlékra igényt nem tarthat. Végkielégítésben részesített tisztviselő vagy hivatalnok ismételt városi szolgálatba lépése esetében nyugdíjra való igényét az előbb eltöltött szolgálat ideje után elveszíti. A nyugdíjjakat, végkielégítéseket vagy neveltetési pótlékokat mindig a bizottsági közgyűlés engedélyezi a városi Tanács indokolt előterjesztése alapján. A nyugdíj-alap — elkülönített számvittel — a városi Tanács utasítása és közvetlen felügyelete mellett a házi pénztár által kezeletik és csakis a főfelügyeleti jog illeti a bizottsági közgyűlést. Jelen nyugdíj-szabályzat kötelező ereje csakis azokra terjed ki, kik az 1884-ik évben tartandó tisztújítás alkalmával, vagy ez után lépnek a város szolgálatába, vagy kik már ez előtt valamely állomáson ideiglenesen alkalmazva levén, ezen időpontban, vagy ezután fognak véglegesen alkalmaztatni. Kik már a fentebbi időpont előtt állottak a város szolgálatában és állomásaikon véglegesen alkalmazva vannak és a nyugdíj-alapra eső befizetéseket az eddig érvényben levő nyugdíjszabályzat értelmében teljesítik, úgy a saját, mint esetleg özvegyeik és kis-

koru gyermekeik nyugdíja, avagy neveltetési pótlékára vonatkozó igényeik meghatározásánál, illetőleg nyugdíjjaik, esetleg a járó neveltetési pótlékok megszabásánál, valamint a nyugdíj-alap javára fizetett járulékok esetleges vissza fizetésére nézve, a jövőre vagy is az 1884. évben tartandó tisztújítás utáni időre is, a város törvényhatósági bizottságának 1873. évi 229/6261. sz. a. kelt határozatával megállapított és a Nmu m. kir. Belügyminiszterium 1873. évi szeptember hó 30-án 40721. sz. a. kelt rendeletével helybenhagyott nyugdíjszabályzat rendelkezései alá esnek.

Esküvő. Kedden, folyó hó 22-én délután 4 órakor vezette oltárhoz Szegszárdon Hallasy Szilárd kir. törvényészeki jegyző a református templomban menyasszonyát, Babics Ilka kisasszonyt.

Simon Vincze, a Csorna-premontrei-rend prépostja, a Lipót-rend lovagja, győri és szombathelyi szentszéki ülnök stb., ápril hó 15 én hosszabb szenvedés után, mellhártya- és tüdőgyulladás következtében elhunyt. 1813-ban Keszthelyen született, és a rend prépostjává Szenczy Imre után 1860-ban választották. — A boldogult, kinek a hazai tanügy emelése körül igen nagy érdemei vannak, a gazdászattal is előszeretettel foglalkozott. — Ő a győrvideki gazdasági egyesület elnöke, és az országos magyar gazdasági egyesület alapító tagja is volt. Benne a haza egy lelkes, minden széprét és jóért hevülő, nemes fiát vesztette el. Nyugodjék békevel! Csornán a temetési szertartás e hó 17-én d. u. 2 órakor tartott, melyen Hidassy Kornél szombathelyi megyés püspök officált.

Szövő ipar. A pécsi kereskedelmi és iparkamara a területén levő szövő ipar fejlesztése érdekében tett felterjesztése folytán a hazai ipar és iparoktatási országos bizottság legutóbb tartott ülésén S e b ő k Mihály mohácsi műszövének egy szövözék beszerzésére 150 frt. Szalóky Sándor kaposvári takácsnak hason czéltól 150 frt. és K o s z t e l e n s z k y János csurgói takácsnak a kézmárki műszövé-iskola látogatására 200 frt. állami segély engedélyezését javasolta a földm. ipar és keresk. m. kir. a miniszteriumnak.

A pécsi m. kir. csendőrszárny parancsnokság megindította a fegyelmi vizsgálatot azon csendőrök ellen, kik Bali Jánost és nejét állítólag kinozták volna.

A czimkorság egyik kiváló példánya. A napokban véletlenül kezünkbe akadt egy névjegy, melyet jellemző eredetiségénél fogva a következőben egész terjedelmében közlünk: „Nobilis kisasszonyfai Bertalan János, 44 éves veterán r. kath. tanképesített bodonyi népántani, plébániaegyházi orgonás és éneklész, a siklósvideki tanító kör és a pécsi-egyházmegei tanítói nyugdíj-intézet rendes tagja, a németi tankerület könyvtárnoka és a Kisasszonyfai született világhírű Istvánffy magyar történéssz földije.”

Hajóösszeütközések a Dunán. E hó 17-én délután a dunagőzhajózási társaság „Neptun” nevű személyszállító gőzhajója, lefelé mentében Adonyánál oly erővel nekiment egy uszályhajónak, hogy az a szenvedett sérülés folytán néhány perc alatt elsüllyedt. A súlyedés olyan rohamosan történt, hogy alig sikerült a rajta levő kormányost és családját megmenteni. Maga a „Neptun” is annyira megsérült, hogy csak gyors kikötés által menekülhetett meg az elsüllyedés veszélyétől. Az összeütközés folytán támadt lőkes következtében a „Neptun” utasai közül sokan oly erővel estek a padozatra, hogy többen — némelyek súlyosan — megsebesültek. Az utasok egy Budapestről rendelt más hajóra szállították át, mely este helyett csak másnap 18-án délelőtt érkezett Mohácsra. — Ugyane hó 18-án pénteken a Budapestről Mohácsra jövő „Ferencz József” személyszállító hajó este 10 óra felé Baján felül egy faszállító hajóba ütközött oly erővel, hogy az orra letörtött s a víz alá süllyedt volna, ha a „F. J.” hajó derék kapitánya lehető gyorsasággal zátonyra nem vonatta. Nevezett hajó kapitányának nemes szívére mutat, hogy mindaddig, míg a sérült hajó s a rajta levő emberek biztonságba nem helyez-

És ime én reám esett választások,

Holott valának még kivülem sok mások,

Kik áhítozának ezen tisztességre,

Munkálni akarván az úr tetszésére.

De meg is fogadom én mostan tinektek,

Hogy holtomig tűrök, szenvedek veletek.

Hiv sajtárja leszek az eklesiának,

Javán igyekezem mindig a scojának.

Asztalaitokat soha meg nem vetem,

Közöttetek les-ek, mikor csak tehetem.

Egyházi főnököm becsülöm, tiszteltem,

Bánjék bár néha ő kedvem ellen velem,

Mert tudom, hogy rózsát terem a tőrelem,

Megáldott titeket a Jó Isten velem.

Egy hang még itt sem állhatta meg,
hogy megjegyzést ne tegyen s belemormolt:
„meg ám, mint a suhai malmot?”

Édes Istenem de megváltozott a világ
az óta. Ma talán még a nagy-bánomiak is
föllebezének az ilyen egyházmegyei rendelet
ellen; de hála Isten, az ilyen nemzedéknek
már magva szakadt.

Bartha Rezsőné.

zettek, nem hagyott fel s mentési munkálattal. Ezen akadály s a mentési munkálatok miatt a hajó csak másnap reggel 8 órakor érkezett Mohácsra.

Vilám csapott be Himesházán a mult viharos idő alkalmával egy óra való szatóság istállójába. Az épület leégett s vele több értékes tárgy.

Bányatelep megható ünnepélynek volt tanuja vasárnap este. Ugyanis az itt 21 év óta működő (mint már előbbi számunkban említettük) felsőbb kitüntetéssel korszorozott Meitinger János orvos iránt e kitüntetés alkalmával falkyás zenével és ünnepi szónoklattal fejezte ki Colonia közönsége őszinte örömet. Walter J., h. plébános volt az őszinte (rzelmek tolmácsolója egy rövid, de annál többet mondó beszédje. Szavait hatalmas „éljen”-ek követték.

A világ leggazdagabb embere. Vanderbilt, az ismeretes newyorki vasuti király bár nem épen tagadja mérhetlen gazdagságát és azokkal az embertársaisal, a kiknek legalább egy millió nem áll hátuk megett, csak félvállról szokott beszélni, mégis ugy intézte dolgát, hogy halandó eddig nem vehetett mélyebb pillantást vagyoni viszonyaiba. Egy évvel ezelőtt bizalmasabb barátai közül valakinek asztal mellett elmondta, hogy 194 millió dollárnak a tulajdonosa és így gazdagabbnak tartja magát mint a westminsteri herceg, ki egész Nagybritannia legduasabb földbirtokosa. Ez óriási vagyon minden órában 1180 dollárral és 50 centtel növekszik, mert tőkétjét legkevésbé 6 perzenttel gyümölcsözötteti. Az amerikai Krózus vagyonához képest nagyon szerény életet folytat, a mennyiben évenként 200 ezer dollárnál nem költ többet. Ebben beleszámítva 400 ezer dollár, mibe minden adott fényes bálja kerülni szokott. Ruhája sem árulja el a gazdag embert. Neje eleganciával öltözködik, de minden fényűzés nélkül. Alig van 150,000 dollárt érő ékszere.

Palics fürdő a legközelebbi jövőben igen üdvös és már szükségessé lett változásoknak néz elébe. A régi épület helyébe újat építenek s az eddigi inkább fészkerhez, mint más-hoz hasonló szabad ebédülő helyébe szintén új, a vendégek igényeinek megfelelő éttermet fognak építeni.

Az oláhczigányok vakmerő garázdalkodását eléggé igazolja ama körülmény, hogy f. hó 2-án reggel, a Szent-Ivántól kiindult vonatot a Henyehegy körül a nagy csoportban tanyázó czigányok elkezdtek közöpporral keményen ostromolni, ugy hogy a vasuton utazó közönség saját védelme szempontjából kénytelen volt a kocsiokban jól felruházott hüllő kövek, cserép és üvegdarabok elől. Esztergál vidékén meg a baromfiak teljesen kipusztultak s egy csapat oláhczigány feltartóztatván, mindjárt az első kocsin vagy negyven darab döglött tyúk és récze volt. Nyilvánvaló, hogy a gaz horda etette meg a falu szarvas állatait, hogy így lopás nélkül jusson a megdöglött állatokhoz. A községek elöljárói vannak hivatva első sorban e tolvaj nép ellen szigorral eljárni és így a közönséget örökös zaklatásuktól megszabadítani.

Gyorsvonat. Az első — próba-gyorsvonat f. hó 15-én d. 3 óra után érkezett Ujvidékre s 5 percnyi megállapodás után tovább, Zimonyba vitte a 15 tagú bizottság. A gyorsvonatok jövő hó 20-tól fogva rendszeresen is, naponta közlekednek, s ugyan akkor új menetrend lép életbe a Budapest-zimonyi vonalon. És mi pécsiek mikor részeseülünk ezen kiváló szerencsében!

Pestmegye értelmisége a megyei tisztviselők nyugdíja javára előirányzott csekély pótladó százalékot leszavazta. Nem rut télt a leszavazás, hanem hálátlanság is. E méltatlanságot az egész ország elítéli.

Hat ujjú gyerek. Patyon (Vasmege) egy jó módú paraszt-családnak a mult héten gyermeke született, mindenki kezén öt helyett hat-hat ujjal. A jobbkezén a hatodik uj a kézféltől félre állt s azt amputálni kellett, de a balkezén a hatodik uj teljesen kifejtett, egészen egyező a többiekkel, ugy, hogy csak figyelmes megnézés s megszámlálás után lehetett észrevenni a felesleges ujjat, melyet ennek folytán nem is volt szükséges eltávolítani.

Érdekes jogi kérdés vár jelenleg bírói eldöntésre. Az a kérdés ugyanis, jogosultlan czimhasználat kihágását képezi-e, ha az olyan ügyvéd, a ki a bírói gyakorlati vizsgálatot is letette, az ügyvédi czime alá kiteszi és aláírásoknál is az ügyvédi jelleg megnevezése mellé odateszi ezt a czimet: „okleveles bíró”?

Dr. T. GY. perlaki ügyvéd esete szolgál ennek a kérdésnek alapjául. Az illető ügyvéd ugyanis czimtabláján valamint aláírásában is a „köz- és váltó ügyvéd” alá odateszi e czimet is „okleveles bíró.” Ez szemet szurt ugy ügyvédi, mint bírói körökben, hol azon a nézetben vannak, hogy az okleveles bíró elnevezés racionaliter nem a bírói kvalifikációval bíró embert, hanem a bírói funkcióit tényleg gyakorló, tehát csak a valóságos bíróit illeti meg. Ennek a czimnek az ügyvédi czimhez való odafüggését ugy is lehet megítélni, mintha ez a tájékoztatlan alsóbb néposztálynak a félrevezetésre volna irányozva. A helybeli kir. ügyész — mint a nagykanizsai Zala hallja — ennek az eldöntése végett, a perlaki szolgabíroság előtt feljelentette dr. T. GY. ügyvéd urat, a kihágási törv. 45-ik §-ába ütköző czimborlás miatt. Az ítéletre méltán lehetünk kíváncsiak.

A ki másnak vermet a . . . „Egy névtelennek maradni óhajtó alföldi városból” írják nekünk: Egy gazdag kereskedő üzletébe a minap bekopogtatott egy öreges magyar asszony, nagy bugyorral a hátán. „Legfinomabb szüzdohány!” — sugta nagy titkosan a kereskedő fölébe. „No és hogy adja?” — „Harminez forint.” — „Az ördögbe is, az nagyon sok. Nem ígérek érte többet tiznél.” — „No már akkor inkább a tűzbe vetem!” pedig olyan, mint a sárge selyem. — „Hát nem adja tiz forintért? Különbön se baj. Tudja mit: próbáljon szerencsét a dohánnyal ott szemközt ni, a harmadik házban. Ott lakik egy gazdag ur, a ki bolondja a magyar dohánnyak, az megfizeti érte a harminez forintot szivesen.” Az asszony köszönte a jó utasítást és eltiptegett a titokteljes bugyrával; a kereskedő pedig nagyot kacagott magában: „Ennek bezeg megmondtam, hogy hol keresse a szerencsésjét! Ráküldtem a fináncz-respiciensre!” Ez a veszedelmes ember ép tapló sipkában, hálókabátban pipálgatott otthon s így a dohánnyos asszony nem is sejtette, hogy kivel beszél. Elmondta hiven, hogy őt a boltos utasította ide, miután tiz forintért nem kapta meg a szüz dohányt. A fináncz-respiciensnek olyan kedve támadt, mint mikor az oroszlan megbarátkozott az egérrel. „Leikem biz én nem veszem meg azt a dohányt, de szeretnék e dologból valami áprilisi tréfát csinálni. Nézze, itt van magának husz forint, tegye zsebre. Menjen vissza a boltoshoz, mondja én nem voltam itthon, aztán kínálja neki 10 forintért ezt a dohányt.” Ugy lett.

A kereskedő kapott az alkalmon, hogy tiz forintért megvehesse a pompás sok dohányt. De még föl sem vitette a padlásra, mikor a respiciens vezetése alatt egész légió fináncz-rohanta meg a házat. Elkobozták a dohányt és olyan birságot róttak a kedélyes boltosra (a ki már különben többször is leledzett jövendőki kihágásban) hogy ez sirva nézhet a tréfája után. A dohánnyos asszony persze nyomtalanul eltűnt. Így írja ezt az „E.”, de megírta már ezt a „Lőcséi kalendáriom” is in illo tempore.

A budapesti értéktözse heti tudósítása.

Brandl Arnold bankházától Budapesten, 1884 április 17-én.

A tözse helyzete néhány nap alatt teljesen változott és ha kérdezzük mely körülmény idézte elő ezen változást akkor feleletül hajunk: a török dohányüzlet. Hiába minden okosodás, az intézkedés minden tapasztalt csalódnak dacára nem tanult meg semmit és megint csak engedti magát eszközül felhasználatni, amár majdnem bizonyos, hogy adott alkalommal el fog dobatni, mint a kipréselt citrom és hogy jó híréért drágán fog lakolni.

A mint előre láttuk a török dohányrészevények

forgalomba hozatala által az árfoalyanok javultak ugyan, de a reakcióz sem késett sokáig. Osztrák hitelrészevények lassan emelkive mult heti árfoalyanuktól 319—70 frttól javultak 324—60 frtig, de alig érték el e magasságot a contremine már ostromolt és sikerült is neki a vezénylő játékpapírnak árfoalyamat 319—50 frtra leszállítani igaz nem sokáig maradtak a hitelrészevények ennél az árfoalyannál, de tény az hogy a forgalom minden biztonságát elvesztette.

Az osztrák hitelintézet, egyesülvé az Ottoman bankkal és a berlini Bleichröder házzal átvettek 200,000 drb részevnyet, az általuk alapított török egységurásági társaságtól. Ezen részevnyek 500 frankról 200 arany forintról szólnak 50 százalék befizetéssel, és miután 149 $\frac{1}{2}$ frtért adatták át a forgalomnak, 100 frt arany befizetett tőke pedig körülbelül 121 frtnak felel meg, mindjárt a kibocsátásnál 28 frt agióval jöttek forgalomba. A consortium tehát ezen egy üzletnél ha az összes részevnyeket ily árfoalyannal értékesítene többet is 5 millió forintonal nyerne, és ha dacára annak a hitelrészevények nem igen tudnak emelkedni, ezt részben annak kell tulajdonítani, hogy a tözse nem viseltek nagy bizalommal ezen új papírhoz, másrészt pedig azon körülménynek hogy ezen részevnyek megjelenése előtt már alakult egy baisse-párt, mely feladatának tűzte ki ezen új értékpapír árfoalyannal valódi értékre leszállítani.

Nagyon elterjedve van azon nézet, hogy ezen legújabb részevny nem sokáig marad e magas árfoalyannál, mert a török birodalomba 20 millió forintonal befektetni, biztos befektetésnek eppenséggel nem nevezhető. Emlékeztetnek hozzák — és jogosan, hogy a török birodalom bomlásban van, hogy egyik tartományt a másik után vesztii, emlékeztetnek hozzák a keleturmeliai bonyodalmakat melyek ugy látszik Oroszországnak köszönhetően, továbbá a porta folytonos pénzszarait és mindezen körülményekre utalva állítják, hogy ezen társaságnak vannak ugyan kilátásai, hogy sokat fog megnyerni de másrészt majdnem biztosan mondható az is, hogy előbb-utóbb a részevnyesek pénzüket fogják veszíteni.

A hir, hogy Oroszország a német császári kormány segítségével egy nagy kölcsön felvétele iránt szerződött a Bleichröder házzal, csakugyan valónak bizonyult. E kölcsön 150 millió forint kibocsátása e hó végéig várható.

A tözse hangulata nagyon ingadozó, az árfoalyanok nagy változásoknak vannak és lesznek is álvéte, s nagy forgalom pedig csak hitelrészevényekre, török dohányrészevényekre és 4% magyar aranyárnyadéokra szorult.

Nézetünk szerint spenatiók a la Baisse kedvező kilátással bírnak.

Irodalom.

„Hazánk” történelmi közlöny 4. (áprilisi) füzeté is megjelent. Tartalom: Gelich Rikárd: István Nádor életéből. (Képpel.) Jakab Elek: Bem tábornok irataiból. Iványi István: A tiszai határvidék. Széllövy Károly: Beöthy Ödön levélváltása a vegyes házasságok ügyében. Torma Károly: Retteg: György emlékiratai 1718—1767. Abafi Lajos: A szabadságharcosság és az uralkodóház. Lehelczy Tivadar: Néhány adat 1848 szabadságharcunk történetéhez. Tárca: Büntetések hajdanában. — Gr. György Rikárd levele Haynau cs. k. altábornagyhoz a világiosi fegyverletétel után. Almásy Pál levele Szemere Bertalanhoz. —

„Magyar Dohányjóság” A Dohány termelést és kereskedést felkaroló gazdasági szaklap. — Szerkesztője és kiadóhivatala Budapest, Árpáduca 7. szám. Egész évre 4 frt. félvevre 2 frt. negyedévre 1 frt. Megrendelés a kiadóhivatalban vagy utalványnyal minden póstahivatalnál eszközölhető. Melegen ajánljuk ezen jól szerkesztett lapot mindenkinek, laginkább a dohánytermelőknék és dohánykereskedőknék.

Megjelent az „Ország-Világ” VIII-ik füzete, érdekes és változatos tartalommal. A nagybecsű közleményekből elég legyen megemlíteni Degré Alajos kitűnő regényt, mely az olvasók figyelmét végtelenül lebilincseli. A „Török vagy szakad” egyike legjobb magyar regényeinknek. — Mikszáth Kálmán és báró Podmaniczky Frigyes elbeszélése, Györi Vilmos szép husvét emlékezése, Dalmady, Bartók versei emelik a jól szerkesztett lap értékét. Előfizetési ára egy évre 10 frt, félvevre 5 frt. Negyedévre 2 frt 50 kr.

Szerkesztő üzenete.

K-nak Szombathely. Alkalmoszerű közleményit félre tettük akkora, ha a Diva Pécsre jön vendégszereteleni Kéziratok vissza nem adtnak. —

U. K-nak Költeménye addig a hol azt mondja „Egy német szem szerelni esküvel” igen szépen halad, ezental azonban érthetetlenül lesz nem felel meg az előbbi rész intenciójának, megérdemli, hogy újra átdolgozza és kiegészítse. —

B. Rné. A küldött tárca cikkeit köszönettel vettünk.

F. M. Szivesen látjuk Hosszas halasztása miatt már készült az interpelláció, különben levélileg miatt.

B-nak, „A naplósókat” félre tettük, mar jobbakat láttunk, s jobbakat várunk öntől.

Felelős szerkesztő és kiadóulajonos

Fekete Mihály.

E rovatban minden szó beiktatása 1 krba kerül, hirdetések után, melyek a hirdető-félek külön lakoziméval is el vannak látva, még 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozásokra is pontosan válaszolunk, ha a válasza szükséges postabélyeg beküldetik.

Mária utcában 31-ik számú ház új minőségben szabad kézből naponta eladó. Bővebb tudósítást a kiadóhivatalban. 534

Szigeti országuton 26-ik számú ház szabad kézből eladó. Bővebb tudósítás a kiadóhivatalban.

Vas asztalok és vas székek szabadkézből eladandók. Bővebbet a kiadóhivatalban. 652.

Egy öt év óta játszott jó karban levő gordonka 15 frtért eladó. Bővebbet a kiadóhivatal.

Egy lakás három szoba s konyhából mellékhelyiségekkel azonnal igen olcsón bérebevehető. A kiadó ad értesítést. 665

Nyolcz hold szántóföld egy tagban, a pécsi határban, a városhoz közel, a szigeti ország-ut alatt jutányos áron eladó, vagy haszonbérbe vehető. Értesítést a kiadóhivatal ad. 161

DREHER ANTAL-féle

PALACZKSEREK

valódiságuk és hamisítlanságuk jótállása mellett

Dietrich és Gottschlig-nál
Budapesten,

vagy

DREHER A. serfőzdejében Kőbányán

rendelhetők meg.

Megrendeléseknél mindenkor a legjobb minőségű rezervált kiviteli ser jó eszközésbe. Bővebb árjegyzéket bárhova ingyen és bérmentve küldünk.

Ismét eladókat vételökhöz mérten a lehető legnagyobb előnyökben és jutányos árakban részesítünk.

Ez alkalommal bátrak vagyunk egyttal megemlíteni, miszerint mi távolabbi helyekre történt megbízásoknál, a midőn a küldemény hosszú ideig van uton, vagy azon esetben, ha a ser raktárra vétetik s csak lassankint árusztatik el, kívánatra mi

különleges serekkel

szolgálhatunk, melyeket különben csak tengertuli küldeményeknél, hol a szállítás maga 3-4 hót vesz igénybe, használunk.

Mi ezen különleges sereket, melyek erősebb főzetők, de különösen tartalomdúságuk folytán lényegesen nagyobb költséget okoznak, palaczkonként csak 1¹/₂ krajczárral számítunk drágábban; tartósságuk és tisztaságukért félvé jótállást vállalva. Magától értetődik hogy ezen különleges serek a legforróbb idöszakban sem, nem csak nem lesznek zavarosak, hanem eredeti tisztaságukat és zamataikat félvé elmúltával is megtartják. 624

Árverési feltételek.

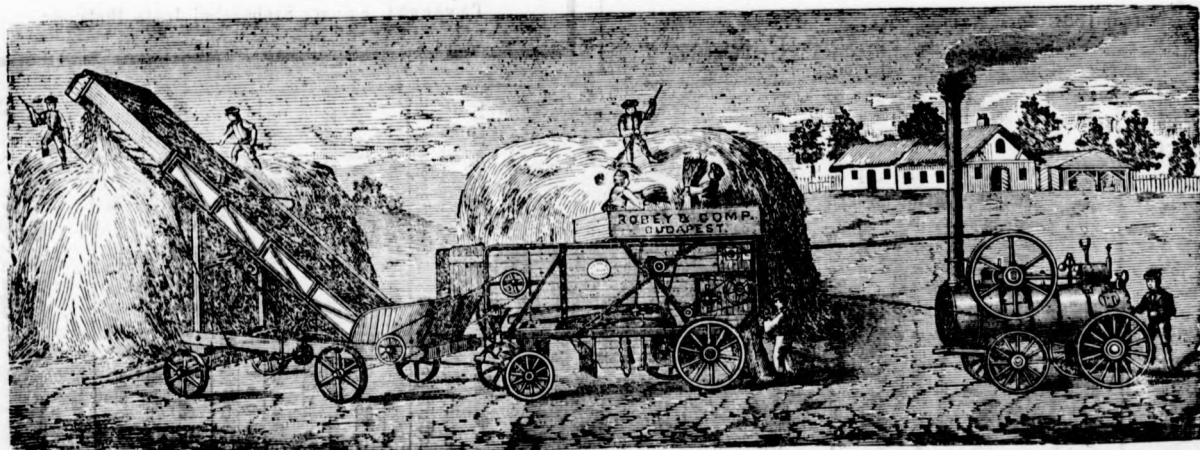
A pécsi egyházmegyei főpénztár képviselője, ugy Kovácsics Anna m. végrehajthatónak, Loncsár Miklós és neje szül. Szekfü Anna pécsi lakosok végrehajtást szenvedők elleni 362 frt és 200 frt tőkekövetelés és járulékaik iránt végrehajtási ügyében. Az 1884-ik évi május hó 15-ik napján d. e. 10 órakor a kir. törvénsszékek telex. levéltárában megtartandó nyilvános árverésen árverés alá bocsátatik a pécsi kir. tszék területén levő pécsi 464. sz. tjkvben foglalt 510. sz. ház és belsőség 800 frt kikialtási ár mellett, ugy az 5182 sz. sz. szántóföld 223 frt kikialtási ár mellett. 2) Ezen árverésen a fent körülírt ingatlanok a kikialtási áron alól is eladhatni fognak. 3) Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 80 frt és 22 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett óvadékképes árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 4) A vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig: az első az árverés napjától számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó egy hónap alatt, az utolsó részt pedig ugyanazon naptól számítandó 2 hónap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6 százalékos kamatokkal együtt az 1881. évi december 6-án 39.425/IM. sz. a. kelt rendeletben előírt módon, a pécsi kir. adóhivatal, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítatni. 5) Vevő köteles az ingatlant terhelő és az árverés napjától követőleg esedékes adókat és átruházási illetéket viselni. 6) Vevő a megvett ingatlanok birtokába az árverés jogerőre emelkedése után lép és annak haszna ezen naptól őt illeti. 7) A vevőnek vételi bizonyítvány az 1881. LX. t. cz. intézkedései értelmében csak az esetben fog kiadatni, ha az árverés napjától számított 15 nap alatt az idézett t. cz. 187. §-a intézkedésének megfelelő utóajánlat nem tétetik. 8) A tulajdonjognak vevő javára bekebelezése csak a vételár és kamatának teljes lefizetése után fog hivatalból elrendeltetni. 9) A mennyiben vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, az általa megvett ingatlanra az érdekelt felek bármelyikének kérelme következtében az 1881. LX. t. cz. 185. §-a szerint vevő veszélyére és költségére, bánatpénznek elvesztése mellett újabb árverés fog elrendeltetni.

A pécsi kir. törvényszék telexkönyvi hatóságának 1883. évi nov. 23-án tartott üléséből.

Kiadta: **Visay Pál,**
kir. törvényszéki jegyző.

Robey & Comp.

Budapesten, Üllői-út 35.

Gőzcséplőgép-készleteket venni szándékozók sziveskedjenek a gyári árak iránt Robey & Comp.-hoz, mint az eredeti vasgerendás cséplőgépek gyárosaihoz fordulni. 2¹/₂, 4, 6, 8, 10 és 12 lóerejű cséplő szedetek gyárunkban mindenkör készletben vannak.

Tavaszi tudósítás.

Tisztelettel értesitem a tisztelt

hölgyvilágot,

hogy a tavaszi évadra raktáramfel van szerelve

Női kalapok

Napernyők

Párisi vállfűző (Mieder)

kiváló tisztelettel

egy szint mindennemű női czikkkel, és kérem **Pollák Soma,**
a n. é. közönséget: üzletemet meglátogatni, Király-utca, a „Hattyu” épületében.

ad 2519.
1883.

Arverési hirdetmény.

A pécsváradai és vajszlói közalapítványi uradalmakhoz tartozó alább megnevezett bértárgyak folyó évi május hó 4-én reggeli 10 órakor a számtartósági hivatalban zárt ajánlattal egybekötött nyilvános árverésen fognak újabban haszonbérbe adni, nevezetesen:

E. sz.	B é r t á r g y	Evi haszonbér mint kikial- tási összeg	B é r i d ő
1.	Berkesdi italmérési jog	21 frt	1885. jan. 1.—1887. decz. 31.
2.	Szederkényi italmérési jog korcsmával	510 „	1885. jan. 1.—1887. decz. 31.
3.	Bozsoki italmérési jog korcsmával	435 „	1885. jan. 1.—1887. decz. 31.
4.	Szűri italmérési jog	21 „	1884. szept. 31.—1887. decz. 31.
5.	Kéméndi bucsuvásárjog	100 „	1884. jul. 1. — 1887. decz. 31.
6.	Vajszlói hetivásárjog	882 „	1885. jan. 1.—1887. decz. 31.
7.	Vajszlói országos vásárjog	505 „	1885. jan. 1. — 1887. decz. 31.
8.	Vajszlói volt erdőszlak kerttel	250 „	1884. szept. 1.—1887. decz. 31.

Bérleti szándékozók sziveskedjenek a fenn kitett évi haszonbérnek megfelelő 10% bánatpénzzel ellátva folyó évi május 4-én reggeli 10 órakor a pécsváradai számtartósági hivatalban, — hol a bérleti feltételek a mai naptól kezdve betekintheők, — megjelenni.

A feltételek értelmében szerkesztett írásbeli ajánlatok minden egyes bértárgyra nézve külön-külön a 10% bánatpénz melléklésével a fenn megnevezett hivatalnál az árverés megkezdéseig szintén beadhatók.

Utó vagy a feltételektől eltérő ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Pécsvárad, 1884. április 10-én.

Sey Ferencz.

Egalizir-esztergapad

legujabb szerkezettel mindig a raktáron
Reitbauer F. gépgyára
Bécs, II. Nordbahnstrasse 5.
Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

El ső magyar nemzetözi szabadalmi iroda

Budapest, Kigyó-utca I. szám.

A világnak ezen legolcsóbb szabadalmi irodája elvállalja szabadalmak kieszközölését a föld bármely államában, kezességet vállal úgy a bel- mint a külföldi szabadalmaknak, és pontos kézhezjuttatásáért, elvállalja továbbá szabadalmaknak és esetleg még nem szabadalmazott találmányok a bel- és külföldön való értékesítését, védjegyek kieszközölését, kiállítók képviselőletét az 1885. országos kiállításon.

Ajánlja továbbá Remington-féle amerikai író-gépeit, az ujoknak ezen legbámulatosabb találmányát; a rajta eszközölt írás bármely nyomtatvánnyal versenyez; a munkát a rendes írásnál négyszerte rövidebb idő alatt végzi. Egy teljesen felszerelt író-gép ára 285 forint.

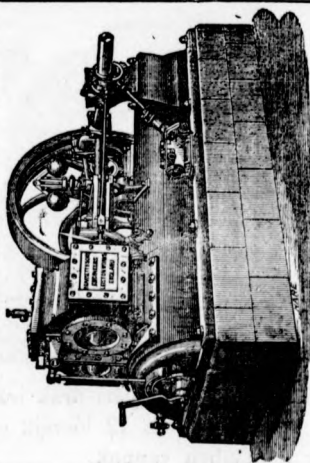
Távirati cím: Szabadalmi Iroda Budapest.

KOTZÓ PÁL

GÉPÉSZ-MÉRNÖK
Budapest, VIII., Üllői-ut 18.

ajánlja gazdasági gépraktárát
fa-, aczél- és szalmafűtési
gőzmozgonyvált soros és
szarva vetőgépeit, ekéit,
stb. stb.

Különös figyelmet kér:

Garrett R. és fiai Compound
gőzmozgonyaira és fekvő gőzgépeire, melyek
egyenlő erőfejlesztéssel 40% tüzelőanyagot ta-
karítanak meg, minden más géppel szemben.

Garrett R. és fiai szab. dobjáró,
aczél alzáttal és kétoldalt rezézzett négyszor
használható aczél-sínekkel, a mi
könnyű járást,
tartósságot,
és tökéletes tisztítást biztosít.

Legujabb harangjargányaira
az összes perscelemek egy alapöntvényen, miáltal
tönkretételnek — könnyű járatauk